

posplošiti in neizrečena utemeljitev je lahko tudi ena ključnih strateških jezikovnih spretnosti podtikanja stališč kot splošnih »resnic«. Npr., v izjavi *Ne zdržim več te negotovosti, grem na en cigaret* lahko na podlagi izražene-ga argumenta in sklepa rekonstruiramo utemeljitev *ko ne zdržiš več negotovosti, je priporočljivo pokaditi cigareto*, česar sicer ne bi mogli opredeliti kot obče načelo, vsekakor pa kot (dobro) prikrit mehanizem promocije kajenja.

V pedagoškem diskurzu, katerega osnovni namen je kritično oblikovanje znanja, je *eksplicitna izraženost vseh treh elementov ključnega pomena*. Uteleša načelo nazornosti in logične izpeljave, nadgradnje, torej pregledne razlage novega in predstavitve usvojenega znanja. Predvsem mora biti jasno izražena utemeljitev, ker je prav ta element tisti ključni vezni člen med argumentom in sklepom. Pri tem pa vrstni red njihovega navajanja pravzaprav ni tako zelo togo določen. Govorec lahko začne z argumentom, navede sklep, h kateremu argument vodi, in nazadnje izpostavi utemeljitev, ki omogoča prav to izpeljavo. Npr.: *Raziskave kažejo, da kajenje povečuje tveganje obolenja za pljučnim rakom, zato bi morali kajenje na javnih mestih prepovedati. Prizadevati si moramo namreč za zmanjševanje tveganja obolevnosti*. Argumentacija je jasna in pregledna tudi v primeru, ko začnemo z argumentom, ki ga prek utemeljitve usmerimo k sklepu. Npr.: *Raziskave kažejo, da kajenje povečuje tveganje obolenja za pljučnim rakom in ker si moramo prizadevati za zmanjševanje tveganja obolevnosti, bi morali kajenje na javnih mestih prepovedati*. Začnemo lahko tudi pri koncu in najprej izpostavimo sklep, nato pa argument in utemeljitev, ki ju poveže: *Kajenje na javnih mestih bi morali prepovedati – raziskave kažejo, da kajenje povečuje tveganje obolenja za pljučnim rakom in nujno je, da si prizadevamo za zmanjševanje tveganja obolevnosti*. Nenazadnje lahko po sklepu najprej navedemo utemeljitev in šele nato glavni argument, npr.: *Kajenje na javnih mestih bi morali prepovedati, ker si moramo prizadevati za zmanjševanje tveganje obolenja za pljučnim rakom*. Vrstni red torej ni tako pomemben in ga lahko z vidika argumentacije prilagajamo poudarkom, ki jih želimo vnesti morebiti prav z vrstnim redom navajanja posameznih elementov, nadvse pomembno za učinkovitost pedagoškega diskurza pa je, kot že rečeno, eksplicitno navajanje prav vseh treh osnovnih elementov.

Argumentiranje je seveda lahko mnogo kompleksnejši proces. V procesu interakcije lahko govorec in sogovorci (učitelji in učenci), glede na sprotno ocenjevanje situacije in poteka argumentiranja, po potrebi vključujejo dodatne elemente. Ker je argumentiranje proces, ki se oblikuje sproti